

Michał Malik
Szkoła Podstawowa w ZPO w Rybnej
I nagroda w kategorii szkoły podstawowe

Opuszczony dąb

Na skraju lasu rósł wielki dąb. Czuł się bardzo samotny i opuszczony. Ptaki nie szukały na nim schronienia, a ludzie omijali go z daleka. Nikt nigdy nie prosił go o pomoc. Czasami zastanawiał się, dlaczego nikt go nie lubi. Postanowił rozwiązać tę zagadkę. Najpierw zapytał przechodzącego liska:

- Lisku! Dlaczego nikt mnie nie lubi?

- Nie wiem. Żyję krócej od Ciebie. Zapytaj kogoś starszego ode mnie.

Dąb zapytał blisko rosnącą jarzębinę:

- Jarzębino! Powiedz mi, dlaczego wszyscy mnie odrzucają?

- Nie wiem – odparła jarzębina. - Żyję krócej od Ciebie. Zapytaj kogoś starszego.

Dąb długo myślał aż postanowił, że spyta wiatru, który akurat błąkał się pomiędzy gałęziami drzew.

- Hej wietrze! Powiedz mi dlaczego jestem inny niż pozostałe drzewa?

- Jeśli bardzo chcesz wiedzieć to Ci opowiem. Jestem już bardzo stary. Byłem tutaj kiedy Ciebie nie było jeszcze na świecie. Zła czarownica postanowiła zniszczyć cały las, ponieważ nienawidziła zgody panującej wśród mieszkańców. Prawie jej się to udało. Nie zauważyła tylko jednej małej roślinki, którą byłeś Ty. Po kilku wiekach, kiedy czarownica umarła, wyrósł tutaj piękny, młody las. Znow zagościła zgoda i szczęście. Lecz

wszystkie zwierzęta i rośliny boją się, że jesteś zaklęty przez czarownicę. Nigdy się nie uśmiechasz i wszystkim odmawiasz pomocy. Musisz nauczyć się jak być życzliwym, pomocnym i radosnym. Wtedy wszyscy będą Cię szanować i zostaniesz ich przyjacielem. Udzielę Ci kilku cennych rad...

Po kilku dniach, w cieniu rozłożystego dębu, bawili się wspólnie wszyscy mieszkańcy lasu. Panowała tam zgoda i szczęście. Dąb okazał się wspaniałym przyjacielem i zyskał szacunek wśród mieszkańców lasu. Nawet słońeczko wesoło uśmiechało się z nieba. Nie od dziś wiadomo, że uśmiech i życzliwość czynią cuda.